

stændig fra og vil have os betragtet som slet ikke hørende til Nationen, saa findes der alligevel Folk, som vi kan sam-arbejde med.

Jeg tror heller ikke, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremsat, er særlig egnet til at vække vild Begejstring ude omkring i Landet. Mig forekommer det at være mærkelig Tale. Hvis det tidligere Medlem af Landstinget, af-døde Proprietær la Cour, Trinderup, stod op af sin Grav og holdt en Tale her, vilde han rimeligvis fremsætte saadanne junker-agtige Udtalelser som adskillige af dem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte. Jeg synes, at de passer saare daarligt til en moderne Konservativ, der dog er valgt af Smaaborgere i Horsens og en Del ikke særlig velhavende Bønder i Skanderborg Amt. Jeg tror ikke, der er noget særligt Grundlag for fra den Side at ophidse Folk til at føle Klasseforskell, men det ærede Medlem har jo sine politiske Planer; det er der ingen Tvivl om, naar man ser paa hans Spekulation i Arbejdsgivernes Hjælp. Det ærede Medlem kom jo mod Slutningen af sin Tale særlig ind paa Spørgsmaalet om Løn og pointerede Nødvendigheden af, at Arbejdslønnen blev bragt ned, det skulde føre til større Opsparing af Kapital her i Landet. Jeg kan ikke nægte mig med den højtærede Formands Tilladelse at aftrykke ... (Muntherhed) ja, undskyld, jeg er gammel Journalist, og saa er man vant til at sige aftrykke — jeg kan ikke nægte mig at oplæse følgende Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Korsgaard: „Jeg tror, man tør gaa ud fra som givet, at med et socialdemokratisk Styre vil der altid i den almindelige Arbejderbefolkning, hvilket ikke er ufor-staaeligt, være en Tilbøjelighed til at mene, at deraf vil ogsaa kunne følge Mulighed for at gennemføre væsentlig højere Lønkrav end ellers; men paa en Tid, da Opsparingens Nødvendighed efter mine Begreber burde staa alle og enhver mere og mere klart, er det alt taget i Betragtning meget beklage-ligt, at vi har en socialdemokratisk Rege-ring“. Det er, som sagt, en meget mærkelig Udtalelse, thi efter Bogstaven vil det altsaa sige, at vi skal spare Penge op her i Landet, og det skal gaa til paa den Maade, at Journalisterne skal have en lavere Linie-betaling, for at Bladudgiverne kan spare saa mange flere Penge op. Murersvendene skal have en lavere Løn, for at Murer-mestrene kan spare Penge op, Landarbej-derne skal have lavere Løn, for at de, der ejer Jorden, kan spare Penge op. Det ærede Medlem kan aabenbart slet ikke tænke

sig Muligheden af, at ogsaa de, der arbejder, ved at faa en højere Løn kunde spare Penge op, og dog er dette ikke noget ukendt Fænomen her i Landet, heldigvis; der lever virkelig Folk, der arbejder, som ogsaa sparer Penge op, selv om det jo ikke er de store Beløb, det er Smaaabeløb, men jeg forsikrer det ærede Medlem, at de kan i og for sig godt spare Penge op paa den samme Maade, det er der slet ingenting i Vejen for.

Det er en Tankegang, som jeg slet ikke havde ventet at finde hos det ærede Medlem, fordi det ærede Medlem jo ellers tid-ligere og endnu sidst i Sommer, da vi dis-kuterede Valutaspørgsmaalet, var inde paa en ganske anden Tankegang end den, der aabenbart besjæler ham i Øjeblikket. I Sommer havde jeg en Mistanke om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke var saa uhyre langt fra at kunne tænke sig, at vi dog maaske burde være gaaet til Import-regulering. Nu erklærer det ærede Medlem i sin Tale, at om Valutasituationen og Sociallovgivningen er Venstre og de Kon-servative i alt væsentligt enige, i væsentlig Grad hører de sammen. Det maa jo forundre mig betydelig, for i Sommer var det ganske anderledes. Ved Valgene bristede netop Samarbejdet mellem de to Partier, fordi de var fuldstændig uenige om Valuta-situationen, og jeg vil jo nok spørge det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der nikker dernede, hvorledes det staaer til med, at han i alt væsentligt er enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard om Guldolden (*Pinstrup*: Ikke saa meget, at det gør noget). Ja, det ærede Medlem Hr. Pinstrup er jo aabenbart ikke særlig ivrig efter at besvare det Spørgsmaal lige i Øjeblikket; han skal maaske ogsaa tænke sig om, før han vil tale derom. Men i alle Tilfælde ved vi jo meget vel, at de to Partier skiltes og gik til Valg mod hinanden, og at de Kon-servative bagefter glædede sig over, at de var gaaet til Dels sejrige ud af Valgkampen, paa Venstres Bekostning, og fordi de havde deres eget Valutaprogram, som jo var vendt meget kraftigt mod den daværende Rege-ring. Det er jo Forholdet; hvorledes det saa kan forandre sig saa hurtigt, at de to Partier nu i alt væsentligt er i Overens-stemmelse om Valutasituationen, ja, det kunde ogsaa nok trænge til en nærmere Forklaring.

Saaledes var der adskillige Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg kunde have stor Lyst til at beskæftige mig med, men det kan der maaske blive Lejlighed til et helt andet Sted. Jeg vil kun udtale min Beklagelse over, at det